

(שיר ז) חמוקי ירכיף כמו חלאים מעשה ידי אמן. אשרי מי שידע לגלות [לגל] מאורות. רוח אחרת נכללת עמו ומסתובב [מאיר] ומאיר סביבו בגון תכלת ולבן. אותו לבן נקשר בלבן הזה, ואותו תכלת נקשר באדם של האור הפחתון שלצד שמאל, ונכללים זה בזה ונהיים אחד, ונקראים עצם השמים. וכל מה שלמטה ואותו היכל שלמטה, הכל נכלל פאן. והיות שהכל נכלל פאן, נקרא עצם השמים.

מבלי שאורות הללו נבראו אותם שרפים של שש פנפים, כמו שנאמר (ישעיה ו) שרפים עמדים ממעל לו שש פנפים שש פנפים לאחד. כלם בשש, משום שכלם מעצם השמים. אלה הם ששרפים את אלה שלא חוששים על כבוד רבונם. וסוד שהמשפמש בכתר חולף. מי שקורא ושונה ששה סדרי משנה, זהו מי שידע לסדר ולקשר קשור של יחוד של רבוננו כראוי. אלה אותם שמקדשים השם הקדוש של רבונם בכל יום תמיד.

בשמתנגדים האורות, יוצא מהם אור של חיה אחת, שהיא עומדת ומטלת על ארבע חיות השליטות על הראשונות שפוללות אותם בתוכם. ובאלה כשנוסעים, כופים השרפים תחתונים נחשים שיוצאים מתוף אותו נחש שרף שגורם מות לכל העולם.

אלה החיות פני נשר, מסתפלות אל אותה חיה הנשר עליון שעליהם, כמו שנאמר (משלי ז) דרף הנשר בשמים. רוח זו שולטת על הכל. אותו החיה שרוממת [נ"א

דיליה. וכד נהורא דא מתגלגלא נטיל נהורא אחרא לסטר שמאלא ואתגלגלא בהדיה ואסתחר עמיה. ורזא דא כתיב, (שיר השירים ז) חמוקי ירכיף כמו חלאים מעשה ידי אמן. זפאה איהו מאן דידע לגלאה (נ"א לגלגלא) נהורין. רוחא אחרא אתפליל בהדיה ואסתחר (ואנהיר) ונהיר סחרניה בגוון תכלא ותוור. ההוא תוור אתקשר בתוור דא. וההוא תכלא אתקשר בסומקא דנהורא תתאה דלסטר שמאלא. ואתפלילו דא בדא והווי חד. ואקרוני עצם השמים. וכל מה דלתתא וההוא היכלא דלתתא כלא אתפליל הכא. ובגין דכלא אתפליל הכא אתקרי עצם השמים.

מבלי דנהורין אלין אתבריאנו אנון שרפים דשית גדפין כמה דאת אמר (ישעיה ו) שרפים עומדים ממעל לו שש פנפים שש פנפים לאחד. פלהו בשש. בגין דכלהו מעצם השמים. אלין אנון דאוקידו לאנון דלא חיישי על יקרא דמאריהון. ורזא דאשתמש בתגא חלף. מאן דקארי ותני שית סדרי משנה דא הוא מאן דידע לסדרא ולקשרא קשורא יחודא דמאריה פדקא יאות. אלין אנון דמקדשין שמא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר.

כד מתגלגלן נהורין נפק מנייהו נהירו דחד חיוותא. דאיהי קיימא ורמא על ארבע חיוון שליטין על קמאי דכלילו לון בגווייהו. ובאלין כד נטלין אתכפיין שרפים תתאי נחשים דנפקי מגו ההוא נחש שרף דגרים מותא לכל עלמא.

אלין חיוון אנפי נשר מסתפלן לגבי ההוא חיותא נשרא עלאה דעליהו, כמה דאת אמר, (משלי ז) דרף הנשר

שמואלה] על כלם, מסתכלת
למעלה, וכלם אליה [ג"א אצלה].
בשבתם נוסעים, מזדעזעים כמה
צבאות. מהם מאירים, מהם
משתברים [ג"א מסתברים מלפניהם]
מקיימם [מימיהם] ושורפים אותם
באש, ובאים ומתחדשים
כמקדם. כלם נכנסים תחת אותה
חיה, ומסתתרים תחת פנפיה
להכלילם למעלה.

אותן ארבע חיות עלות כשרוח
זוהרת לתוף אותה החיה.
ארבעה גלגלים לכל אחת ואחת.
גלגל אחד מסתכל לצד מזרח,
ושלשה עמודים נושאים אותו
ומסתכלים לאמצע. וגלגל אחד
מסתכל לצד מערב, ושלשה
עמודים נושאים אותו
ומסתכלים לאמצע. וגלגל אחר
מסתכל לצד דרום, ושלשה
עמודים נושאים אותו
ומסתכלים לאמצע. וגלגל אחר
מסתכל לצד צפון ושלשה
עמודים נושאים אותו
ומסתכלים לאמצע. וכל שנים
עשר העמודים נושאים מתוף
האמצע, ואותו האמצע סגור
ופתוח. וכל גלגל וגלגל
כשנוסע, קול נשמע בכל
הרקיעים.

אלו הארבע חיות [שלמעלה] כלם
מתלבשות [משתלבות] זו בזו,
ונכנסים אותם אופנים שלמטה
לתוף החיות הללו שלמעלה
כלולים אלה באלה. רוח זו
שנכללה באותן רוחות, ליהטת
ועולה להאחז למעלה ועומדת
להתאחדן ולהתקשר ברצון
האיש הצדיק באותה תפלה
שמתפלל. שפשעולה ונכנסת
באותו היכל, לוקח הכל, וכלם
נוטלים יחד עמה ונכללו זה בזה
עד שנכללים באותה רוח.

בשמים. רוחא דא שלטא על פלא. ההיא
חיותא דרמיז (ג"א דרמז) על פלהו אסתכייא
לעילא וכלהו לגביה (ר"א לגביה).

בלהו פד נטלין מזדעזעין כמה חיילין.
מנהון נהירין. מנהון מתתברי (ג"א מסתברי
מקמיהון) מקיומיהון (מימיהון) ואוקידון לון בנורא
ואתייין ומתחדשן כמלקדמין. פלהו עאלין
תחות ההיא חיותא מסתתרין תחות גדפהא
לאכללא לון לעילא.

אנון ארבע חיוון (דף מב ע"ב) סלקין פד רוחא
אזדהר בגו ההוא חיותא. ארבע
גלגלין לכל חד וחד. גלגלא חדא אסתכי
לסטר מזרח. תלת סמכין נטלין ליה
ואסתכייין לאמצעיתא. וגלגלא חדא אסתכי
לסטר מערב, ותלת סמכין נטלין ליה
ואסתכייין לאמצעיתא. וגלגלא חדא אסתכי
לסטר דרום. ותלת סמכין נטלין ליה
ואסתכייין לאמצעיתא. וגלגלא אחרא אסתכי
לסטר צפון ותלת סמכין נטלין ליה ואסתכייין
לאמצעיתא. וכלהו סמכין תריסר נטלין מגו
אמצעיתא. וההוא אמצעיתא סגיר ופתח.
וכל גלגלא וגלגלא כד נטלא קלא אשתמע
בכלהו רקיעין.

אלין ארבע חיוון (ר"א דלעילא) פלהו (מתלבשן) (ס"א
אשתלבן) דא בדא. ועאלין אנון אופנים
דלתתא בגו אלין חיוון דלעילא כלילן אלין
באלין, רוחא דא דאתפליל באנון רוחין
מלהטא וסלקא לאתאחדא לעילא וקיימא
לאתאחדא ולאיתקשרא ברעותא דבר נש
זפאה בההיא עלותא דצלי. דכד סלקא
ועאלת בההוא היכלא נטיל פלא וכלהו
נטלין בהדה ואתפלילו דא בדא עד
דאתפלילו בההוא רוחא.